

proti slovenskemu ljudstvu. Znani protivnik in preganjalec slovenstva deželni predsednik nemški baron Hein je vžival obrambo in pomoč slovenskih laži-svobo-

domislecev in naprednjakov. Tak je bil narodni pravec slovenske liberalne politike in tak je bil smisel slovenskih liberalcev za velika narodna vprašanja!

Osebnosti

Proslava 60 letnice lavantinskega prošta g. dr. M. Vraber. Zadnje nedeljo sta proslavila 60 letnico lavantinskega prošta dr. M. Vraberja najvažnejša zavoda ob naši severni meji: Tiskarna sv. Cirila in Spodnještajerska ljudska posojilnica. Obe ma načeljuje g. jubilar po smrti rajnega prošta dr. M. Mateka. Ob pol dvanajstih dopoldne je bila v sejni sobi Spodnještajerske slavnostna seji načelstva in nadzorstva. Predsednik nadzorstva g. monsignor J. Vreže je g. proštu in predsedniku jubilaru pristrčno častital in se mu je zahvalil za njegovo delo s prošnjo, da bi posvetil še tudi zanaprej svoje moči procvitu zavoda, kateri je že storil toliko dobrega za obmejne Slovence. Po seji je bilo kosilo v Tiskarni sv. Cirila. Tam so izrekli najvišji zastopniki cerkvene oblasti jubilaru častitke za zahvalo za njegov trud za porast tiskarne. Pristrčne proslave v tiskarni se je udeležil prevzvišeni g. škof dr. Tomažič s kapituljem, mestni župan ter podžupan, oba glavarja, bivši oblastni predsednik dr. Leskovar, predsednik Prosvetne zveze dr. J. Hohnjec in še več drugih. Brzobjavne častitke sta poslala g. notranji minister dr. A. Korošec in ban dr. M. Natlačen, ki se radi nujne zaposlenosti drugod slavnosti nista mogla osebno udeležiti.

Duhovniške vesti. Postavljeni so bili gg.: Alojz Ocvirk, kaplan v Cirkovcah, za provizorja župnije Gotovlje; p. Konstantin Ocepek, župni upravitelj pri Sv. Vidu pri Ptujju, za upravitelja župnije Ptujjska gora; p. Karel Jelušič, kaplan pri Sv. Petru in Pavlu v Ptujju, za upravitelja župnije

Sv. Vid pri Ptujju; Ivan Bombek, I. kaplan v Slov. Konjicah, in Vincenc Frangež, semeniški duhovnik, za prefekta v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru; Ivan Kodrič, kaplan v Pišecah, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili gg.: Ivan Kupčič-Petin, bivši župnik pri Sv. Danielu nad Prevaljami, za kaplana v Cirkovcah; Jaroslav Kotnik, novomašnik, za kaplana pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; p. Alojzij Horvat, minorit, za kaplana pri Sv. Petru in Pavlu, in p. Jozafat Jagodič, minorit, za kaplana pri Sv. Vidu pri Ptujju. — Prestavljeni so bili gg. kaplani: Iv. Bombek iz Slov. Konjic (I.) v Guštanj z delokrogom prefekta v kn.-šk. dijaškim semenišču v Mariboru; Ludovik Duh iz Marenberga k Sv. Juriju ob Ščavnici (II.) z delokrogom v Mariboru; p. Božidar Glavač, min. duhovnik, od Sv. Petra in Pavla v Ptujju na Ptujjsko goro; p. Inocenc Kučnik od Sv. Vida pri Ptujju (II.) k Sv. Petru in Pavlu v Ptujju in p. Viktorin Sivavec, kapuc. duhovnik, od Sv. Lovrenea na Dravskem polju v Marenberg.

Župnijski izpit so napravili v Mariboru: g. Jurij Guzej, kaplan v Žalcu, g. Franc Horvat, provizor v Vel. Dolencih, g. Ignac Paluc, kaplan na Bizeljskem, g. Josip Petrovič, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah, g. Alojzij Sunčič, kaplan v Škalah pri Velenju, g. Josip Varga, provizor pri Sv. Jurju v Slov. Krajini in g. Alojzij Žalar, dušni pastir v Hrastniku.

Na knezoškofijsko bogoslovno učilišče v Mariboru se je za prihodnje šolsko leto vpisalo 68 gojencev, in sicer v I. letnik 10, v II. letnik 13, v III. letnik 17, v IV. letnik 14 in v V. letnik 14.

Nesreče.

Skoro cela naselbina se zastrupila z gobami. V Mariboru so tako zbrane Dajnkovske barake, po katerih prebivajo najbolj

Vzgoji svojega otroka tako, da zjutraj, zlasti pa zvečer čisti zobe!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

revni. Delavčeva žena Marija Kmetič se je podala v gozd nad Tri ribnike, odkoder se je vrnila s polno košaro gob. Nekaj gob je pripravila svojim za večerjo, en del je podarila svoji prijateljici Elizabeti Kolar, preostanek je razprodala. Strupene gobe je zavživalo 14 ljudi in vsi so v noči več ali manj oboleli na zastrupljenju. Od 1 zastrupljenih so drugo jutro osem prepeljali reševalci v bolnišnico, kjer so jim izprali želodec in so jim oteli življenje s protisredstvi.

Železničar hudo ponesrečil na tiru. V Mariboru na glavnem kolodvoru je hudo ponesrečil 32 letni železničar Alojzij Podlessek. Ko si je zataknil levo nogo med dve tračnici, se je stisnila kretnica in ta je zlomila Podlesku dvakrat levo nogo in mu zmečkala peto na njej. Ponesrečenega so oddali reševalci v bolnišnico.

Huda nesreča brezposelnega pekovskega pomočnika pod vagonom osebnega vlaka. Na kolodvoru v Špilju se je zgodila huda

Ruski raziskovalci severnega tečaja na ledeni plošči

Dolgo časa je že od tega, kar so si Rusi uredili svojo severno postajo na plavajoči ledeni plošči. Četvorica raziskovalcev te postaje, šef Papanin, radiotelegrafist Krenkel, poznavalec vod širšov in zvezdčanec ter znanstvenik lede magnetičnih pojavov Fedorov, je v tem času izvršila ogromno znanstveno delo. V času od 21. maja do 20. avgusta je njihova ledena plošča prepotovala 530 km v krivoljasti črti. Njena povprečna brzina je znašala 6 km v 24 urah. V ravni črti je opravila plošča 395 km v jugovzhodni smeri. Ta njena glavna smer pa se je več-

Zakopano zlato.

Gradišnikova domačija je na pohorski strani. Tu gospodarji mladi Tine.

Odkar je pred nekaterimi tedni našel v skrinji pod streho staro pisanje, ne najde in ne najde miru. Kar kri mu je razburkalo, da se mu plazi ko strup po žilah in mu pač ne da in ne da miru. Pa najsi si tudi stokrat pravi: »eno ali dve kolesci imaš preveč v glavi«, najsi se sam zmerja in za nos vlačí, češ: »seveda, milijonar boš postal!«, vse ne poma-ga nič.

Kriva je gotovo Rozika, Mrdavsova, krčmarjeva na vasi; ta ga podpihuje in mu trobi na ušesa, da so mu vsa polna od tega zakopanega zaklada. Škoda, da ji je kaj pravil!

Pa no! Morda pa je le kaj resnice na tem. Saj ve vsak otrok, da je bil tam gori, kjer je zdaj kapelica, v starih časih utrjen grad, odkoder so se zaganzjali vitezi s svojimi hlapci v dolino na cesto, da so prežali na popotne trgovce in jim plenili, kar so vozili s seboj.

Ded mu je tudi tolikokrat pripovedoval o zakladu, ki ga je vitez Urh, zadnji svojega rodu, zakopal v hodniku pod zemljo, ki je v tistih časih vezal grad z Gradišnikovo domačijo.

Tudi danes je čepel Tine pod streho pri stari skrinji in pobožno gladil papir z obledelim pisanjem, ki ga je napol razbral in le malo ali nič razumel.

Bog ve, kdo ga je napisal!

Da je bilo Gradiško v davnih časih graščinsko in da je moral Gradišnik to in ono dajati grajskim, to je že stalo na papirju.

In še to, da je vitez Urh vse naplenjeno zlato zakopal v hodniku pod zemljo, da bi živa duša ne mogla do krivičnega denarja, ki se ga je držalo toliko krvi.

»Toliko je tega zlata, da bi berača storilo za največjega bogatina pod božjim soncem,« je bilo napisano. »Ali je prekleto zlato. Zato se je vitez Urh pokoril in je s svojimi golimi rokami postavil iz kamenja, ki ga je nabral iz porušene graščine, kapelico, naj bi vsakdo, ki pride v njo, pomolil očenaš in zdravamarijo za mir in pokoj njegove uboge duše.«

Tine je strmel pred se.

Da, taka je pravljica o kapelici na gori. Zakaj bi ne bilo res tudi to, kar je zapisano o zakladu?

Zopet ga je prevzelo.

Seveda je res! Le tega ne ve nihče, kje je oni podzemski hodnik. Tu na Gradiškem je moral biti en kraj, saj sem dol je bil izpeljan, da so grajski mogli bežati, če so bili v stiski.

Morda pa se je že udrl? Bog ve.

nesreča, koje žrtev je postal 25 letni brezposelni pekovski pomočnik Anton Ljubec iz Maribora. Ljubec se je vtihotapil na mariborskem glavnem kolodvoru pod vagon večernega osebnega vlaka proti Gradcu. Srečno se je pripeljal na železju pod vozom do Špilja. Tamkaj je poskušal, preden se je vlak ustavil, izmotati se na levo stran izpod vagona. Zagrabile so ga nekoliko nižje pritrjene stopnice, voz ga je vlekel nekaj metrov naprej in ga je hudo razmesaril. Nesrečnež ima polomljenih več kosti in stisnjen prsni koš. Na krike ponesrečenega so mu prihiteli na pomoč železničarji, cariniki in policisti. Iz njegovih daleč naokrog razmetanih papirjev so dognali, kdo je. Zakaj se je Ljubec skrtil pod vagon, ni mogel več povedati in so ga prepeljali v obupnem stanju v bolnišnico Rdečega križa v Wagno.

Pojasnjen vzrok smrti. Zadnjič smo poročali, da je bila najdena pri Limbušu ob cesti mrtva 58 letna posestnica Pavla Čeh iz Vrhovdola pri Limbušu. Ljudje so govorili o nasilni smrti in radi tega je bilo odrejeno raztelesenje. Sodna komisija je dognala, da je zadela Čehovo srčna kap.

Strašna smrtna nesreča otroka. Pri posestnici Mariji Lamprecht na Činžatu nad Falo se je igral v kuhinji štiriletni sinko Alfonz. Stara mati je kuhala kavo za večerjo, mati je bila zaposlena z delom nekje zunaj. Fantek je prevrnil po sebi dva litra vrele kave ter se je tako hudo opek, da je čez par ur umrl v groznih bolečinah.

Avtomobil zdrčal v potok. V gostilni Petra Kovača v Vuhredu so obhajali vinsko trgatev. S te veselice se je vračal v noči domov v skoro čisto novem avtomobilu z manjšo družbo Anton Böhm, lesni trgovec v Vuhredu. Blizu doma je zdrčal avto po strmini v Vuhredski potok, kjer se je karoserija precej poškodovala. Hujše poškodbe je dobil oče avtolastnika, drugi so odnesli iz nesreče samo praske.

Z motornim kolesom ob cestni kamen. Drago Horvat, 25 letni mehanik, je zadel na ostrem ovinku na cesti med Črno in Mežico z motornim kolesom ob občestni

Žene zamorejo po večkratni nosečnosti z dnevno uporabo pol kozarca naravnega

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite na tešči želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ - JOSEFOVA

vođa — je davno preskušena, najtopleje pripravljena in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

kamen. Padel je s kolesa in so ga oddali v nezavestnem stanju v bolnišnico.

Avtomobilist zavožil med živino. Na cesti iz Maribora proti Sv. Kungoti je zapeljal avtotaksler Miroslav Riedl s svojim avtomobilom v čredo krav in povozil dve telici. Živina je last grofice Pachta.

Starka se zadušila v dimu. V Brebrovniku pri Ormožu so našli v kamri zadušeno 68 letno občinsko revno Ano Lesničar. Ženska je bila že nekaj dni bolna. Z gorečo svečo v roki se je zgrudila in se je vnela slama njene postelje. V dimu se je starka onesvestila ter zadušila.

Pri padcu iz vlaka si zlomil nogo. Iz vlaka je padel in si je zlomil levo nogo Josip Podkrajšek, 24 letni dninar s Ponikve.

Kolesa voza so mu šla preko trebuha. Ivan Zalokar, desetletni posestnikov sin iz Podpeči, je padel pri Jurkdostru pod voz in so mu šla kolesa preko trebuha. S hudimi notranjimi poškodbami so ga prepeljali v bolnišnico.

Grozen prizor za gledalce. V Trbovljah na Limbergu se je splazila šestletna Anica Flis skozi ograjo na žično postajo. Tamkaj tečejo vozički tako nizko, da se je otrok z lahkoto oprijel enega in že je zdrčal z njim naprej. Prestrašeni drugi otroci in gledalci so klicali Anici, naj se spusti na tla, a je to storila šele po otrpenju rok iz višine 30 metrov. Pri padcu na tla si je zlomila samo levo nogo in se popraskala po obrazu, sicer se ji ni zgodilo nič hudega.

Mrtvega so našli v hlevu. V Senčurju na Gorenjskem je kahal žganje Janez

Jarc. Pri Jarcu se je nakresal vročega žganja Franc Kordež. Na večer se je podal spat v Jarčev hlev, kjer so ga našli drugo jutro mrtvega. Ležal je z obrazom na zobeh. Ni gotovo: ali se je zadušil, ali je zakrivila njegovo smrt preobilica žganja.

Smrtna nesreča pri klanju prašiča. V Pavli vasi v Mirenski dolini na Kranjskem je spodrsnil nož zadnjo soboto pri klanju prašiča posestniku Francu Uriglju, ki se je udejstvoval kot klavec živine. Nož je zadel dobrega moža v levo nadlaket in je izkrvavel. Zapušča ženo in tri otroke.

Razne požarne nesreče. Pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je izbruhnil krog šeste ure zjutraj ogenj v župnijskem gospodarskem poslopju. Na pomoč prihiteli ljudje so oteli župnišče, iz gorečega poslopja so rešili živino, svinje in kokoši. Zgoreli sta krma ter slama. Škode je za dobrih 30 tisočakov, zavarovalnina znaša komaj 10 jurjev. Ogenj je bil sigurno podtaknjen, ker so videli tik pred požarom, kako jo je ubral iz poslopja neznan stepuh, ki je tamkaj prenočeval brez župnikove vednosti. — V boštanjanskem gradu pod Grosupljem, ki je last barona Lazzarini, je izbruhnil ogenj v šupi, v kateri je bilo pet vagonov sena in otave. Goreti je začelo naenkrat na več mestih, kar je jasen dokaz, da gre za požig. Gasilci so preprečili, da se podtaknjen ogenj ni razmahnil na sosednja gospodarska poslopja in na podružno cerkev sv. Martina.

Razne novice

Gasilska šola v Mariboru. Mariborska gasilska četa bo začela čez zimo prirejati za strokovno izobrazbo ter izvežbanost v gasilstvu tečaje. Na ta način bi se izšolalo okoli 600 gasilcev s področja žup ob severni meji.

Stari obrambni stolp v Mariboru bo popravljen. V našem listu smo poročali, da je zadela pred nedavnim požarna nesreča mariborski stari obrambni stolp ob Pristanu. Vnele so se v njem nakupičene stare cunje ter papir, izbruhnil je požar, kateri je uničil ostrejšje stolpa in je ostalo

Tedajci se je zdrznil. Zagnal je pisanje v skrinjo, jo zaprl in zaklenil, ključ pa vtaknil v žep. Pri tem se je spomnil, kolikokrat ga je podil rajni oče s podstrešja, ko je že kot deček najrajši čepel kje na samem in se vdajal sanjam ali pa požiral kako branje, če ga je kje našel! Če je le mogel, je ušel sem gor in premetal vso skrinjo. Ko nič ni pomagalo, je napravil oče veliko ključavnico na skrinji, ključ do nje pa je zaklepal v svoji kamri.

Zdaj je minulo že leto dni, kar mu je oče umrl, in Tine je Gradišnik.

»Zdaj je, kar je!« je menil napol zagrenjeno, napol trmasto, ko je cokolal po stopnicah dol. »Karkršen sem, tak pač sem. Na zunaj skaza, na znotraj skaza!«

Saj s tem se je začelo: kar mu je lice tako skazilo, ni imel več veselih dni. Ko mu je bilo šest let, je padel na koso; uhelj mu je pobralo in razklalo lice, da bi bil skoraj izkrvavel. Rano mu je zdravnik zašil, uhelj je ostal krmižjav, ali brazgotina na desni mu še zdaj kazi obraz, čeprav je minulo od tistih mal dvajset let.

V šoli so ga klicali: uheljček muheljček. Če je kam prišel, so ga milovali: »Moj Bog, ubogi pobič!« Marsikdo si je še norce storil, ne da bi pri tem kaj pomislil. Ali Tine je vse to huje občutil, kakor so ljudje mislili, in je raste in zraste in postal boječ in nekoliko čudaški.

Danes je imel zopet svoj kisli dan. Koj včasih ga je tako prijelo, da je bil ves potr. Kar čudno se mu je zdelo, da more sonce tako veselo sijati, kakor sije, da se trate smeji in okenca poredno mežikajo.

Razjezil se je. Zmeraj je tako! Tuhta in tuhta in tuhta kje v kakem zadohlem kotu, da se mora potlej kar čuditi, ko pride spet na sonce in vidi, kako svetel in lep je božji dan. Potem mu že za nič več ni in še sebi samemu je na poti... seveda, kaj čuda, če tedaj človek kako stori, da ga je pozneje sram... pač pri Mrdavsju čepi in kvarta z delavci, ki novo cesto gradijo, in jim za pijačo daje in z njimi popiva in kroli, toliko da je kaj krika in vika — človek v takem vsaj svojih misli ne čuje...

Veseli je — pa še kako! —, če mu Rozika lepo besedo vošči, čeprav je ta tudi taka — ah, kaj! Piši me v uho vse vkup!

Pobral je kladivo in stopil v klet. Po stenah je tolcljal... nič... nikjer nič... povsod isti zamolki odnev; potem še po tleh.

Zgoraj v kuhinji sta se dekli spogledovali; čuli sta gospodarja, ko je šel v klet.

»Kaj pa je zdaj to?« je sklenila Barba roke. »Pri belem dnevu in še na praznik ti po kleti tolclja. Saj pravim, da ga vedno bolj meša... na, na, poslušaj!« je majala stara z glavo.

Tine je vtem nehal. Tu ali tam se mu je zdelo, da bobni votlo; ali ko je znova potrkal, ni bilo nič.

krat spremenila. V glavnem potrjuje ta smer prejšnje domneve, da silijo polarni morskimi tokovi proti Grenlandskemu toku. V zadnjem času je plošča oddaljena kakšnih 600 km od tega morja. Člani severne postaje so uredili dve pristajališči za letala. Ledena plošča je dovolj trdna, da more prenesti letala ekspedicije Ševeleva. V njenem območju znaša temperatura ta čas sedem stopinj pod ničlo.

Stodevetletni turisti

Tojširo Ito, najstarejši Japonec, je praznoval svoj 109. rojstni dan na vrhu najvišje japonske gore, ugaslega ognjenika Fudžijama, kamor je vodil skupino turistov. Ko je prišel na vrh

samo še razpokano golo zidovje. Lastnik stolpa g. Reiser iz Paker bo stolp zopet popravil in mu bo dal prejšnje lice. Popravila bodo stala precejšnje vsoto.

Blagoslovitev banovinske kmetijsko-gospodinjke šole v Svečini. Banovinska kmetijsko-gospodinjka šola v Svečini bo blagoslovljena 18. oktobra ob pol desetih predpoldne.

Ugotovitev. Zadnjič smo prinesli poročilo o obravnavi, v kateri so bili obsojeni Fr. Rupnik in njegovi pomagači. Pri ponarejevanju udeleženi Franc Greif ni posestnik v Račah, ampak je doma v Sp. Hočah pri Mariboru.

Po dveh mesecih naplavljen truplo. Pri Sv. Marku niže Ptuja je naplavila Drava truplo mlajše ženske, v kateri so prepoznali 28 letno Marijo Senčar iz St. Janža. Senčarjeva je zginila pred dvema mesecema.

Blasnikova »Velika Pratik« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnik nast. Ljubljana, Breg št. 10-12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom v trgovino med opoldanskim odmorom. Maribor je že znan po več najbolj drznih ter večjih vlomih, kateri so bili izvršeni v trgovske lokale med opoldanskim odmorom. Nekaj časa je bil mir pred temi drzneži. Dne 6. oktobra je bil ravno med 12. in 14. uro vlomilec s ponarejenimi ključi na delu v trgovini Platzer v Gosposki ulici. Neznavec, kateremu so morale biti dobro znane hišne prilike, je odnesel 1600 din.

Vlom v stanovanjsko vilo. V Počehovi pri Mariboru so vlomili še neodkriti storilci v stanovanjsko vilo dr. Kokošineka.

Odnegli so perila, zlata in raznih drugih predmetov za 20 jurjev. V notranjost vile so vdrla neznanci s ponarejenimi ključi in deloma s silo. Okradena družina je bila ves dan z doma in so bili drzneži lahko nemoteno na delu.

Hitro v rokah pravice. Zgoraj poročamo o vlamu v vilo dr. Kokošineka v Počehovi pri Mariboru. Mariborska policija je hitro izsledila krivca v osebi 18 letnega Josipa Uranjeka, brezposelnega hlapca iz Frama. Omenjeni je bil aretiran na Glavnem trgu v Mariboru. Našli so pri njem: moško zlato verižico, briljantni prstan, en srebrn prstan in 1025 din gotovine. Zaprti je priznal vlam in izpovedal, da je bil na delu z nekim Cirilom, katerega ne pozna natančneje. Ciril je znani vlomilec Ciril Zavec, ki je najbrž tudi vlomil v Placerjevo trgovino v mariborski Gosposki ulici, kakor poročamo v današnji številki.

Ugotovitve sodne komisije. V zadnji številki smo beležili, da je obležal v vlogradu v Koških pri Mariboru po pretepu ob priliki kožuhanja s prebito glavo in v krvi 45 letni viničar Alojzij Hladnik s Košakov. Njegovo truplo je bilo razteleseno v mrtvašnici mestnega pokopališča na Pobrežju. Zdravnik je ugotovil, da je dobil Hladnik s topim predmetom več udarcev na desno čelnico. Udarci so zdrobili lobanjo, kar je povzročilo izliv krvi v možgane ter je nastopila smrt radi otrpnjenja možganov. Nadalje je še dokazano, da je bil rajni pred smrtjo davljen, kar je razvidno iz potplutb na vratu. — Josipa Danke, ki je zakrivil Hladnikovo smrt, so predali v zapore mariborskega okrožnega sodišča. Ubiti zapušča ženo in dva neprekrbljena otroka.

Kurji tat jo hudo izkupil. Franc Korpar, 54 letni brezposelni delavec s Pobrežja pri Mariboru, se je podal v noči 5. oktobra kratek kure k posestniku Ivanu Ertlu na Zrkovski cesti na Pobrežju. Korpar je svetil krog kurnika v gospodarskem poslopju in to je zbudilo Ertlovega hlapca. Hlapec je bil prepričan, da je že zopet kak požigalec na delu, zato je zagra-

CROATIA BATERIJE
so
najcenejše
in
najboljše!

bil cepec in vprašal, kdo da je. Presenečeni kurji tat se je skrtil za voz ter čakal, da bi se vzbujeni umiril ter zaspal. Hlapec pa je zamahnil po za vozom čepečem in je zadel Korparja s cepcem na glavo. Udarjeni je planil kvišku in je že hotel pobegniti. Hlapec pa ga je še parkrat udaril po hrbtu, ga podrl in prijel. Orožniška patrolja je tatu na gasilski postaji obvezala, ker je bil ves okrvavljen in nato so ga oddali v zapore mariborskega okrožnega sodišča in od tam v bolnišnico.

Drzna tatvina. Usnjarni Wrentschur v Marenbergu je prodal te dni neki Rudolf V. 60 komadov ovčjih in kozjih kož za 1500 din. Mož se je splazil v noči v skladišče tovarne, ukradel je kože in drugi dan jih je ponudil usnjarni še enkrat v nakup. Drzneža tata so orožniki zaprli.

Brezprimerna podivjanost v pretepu. V Prevaljah je došlo iz neznatnega vzroka pred neko krčmo do pretepa, v katerem je podivjal brezposelni sedlar, kateri se je dalje časa tamkaj potikal. Surovina je potegnil nož in je z njim hudo obklal kar celo kompanijo. Gabrijele Guzejevca je prerezal na roki žilo odvodnico, Rudolfu Hribniku žilo odvodnico na vratu, Albinu Breclana je urezal v nogo in mladega Tončija Pučl je zabodel v prsa in mu je ranih pljuč. Najhujše ranjena Pučla in Hribnika so z avtomobilom prepeljali v bolnišnico v Slovenjgradec. Zbesnelo surovino so orožniki koj po opravljenem krvavem poslu prijeli in zaprli.

Mož obstrelil ženo. Gothilf Oestele iz Kaniže pri Št. Ilju v Slov. goricah se je vrnil 8. oktobra zvečer vinjen domov in je

do ognjenikovega žrela, je kot dober turist obiskal vsa majhna svetišča, ki so jih Japonci razpostavili po več kilometrov dolgem robu okoli žrela svoje svete gora

Zabji dež

Iz Tarpe na Madžarskem poročajo, da so tam nedavno zopet opazovali nenavadni pojav »zabjega dežja«. Nekaj podobnega so imeli tam že junija leta 1934. Kakor tedaj, so padale sedaj med viharjem žabe iz zraka. Bile so čisto majhne, nič večje nego 1 cm. Odkod jih je prinesel vihar, niso ugotovili. Rake so imele z njimi veliko pojedino.

Ali se je hodnik zasul ali pa nikoli ni vodil sem v klet. Bo treba pač na drugi strani začeti.

Koj nato je stopil iz hiše. Zavil je iz vasice mimo Kanca in Rožanka. Pri Kresniku se je naglo obrnil na drugo stran, kajti v durih je stala Micka, te pa rajši ni videl... in njej tudi ni treba videti, da je ves zardel. Še zmeraj ni mogel pozabiti, da mu je bila v lice prijazna, kakor da ga še kar rada vidi, za hrptom pa se je norčevala, kaj si neki Gradišnikov Tine domišlja, da bi ga ona z njegovim skazenim licem hotela... Konec je bilo in Tine je od tistega dne pogledal ni več; ali bolelo ga je in odtlej ne mara za nobeno dekle. Z Roziko seveda... ampak pri Roziki je drugače: to ni ljubezen, Rozika je pač prijazna, da ji kaj nese in da ji pride čim več gostov v krčmo... Dobro pa človeku kljub temu de, če ti je kdo prijazen, ko si taka reva zaničevana...

Dospel je do zadnje vaške hišice. To je bila Ožboltova kočja. Ožbolt je imel konja in je živel od voznje. Večidel je vozil les, vsaj enkrat na mesec pa sta s konjičem odkimala v mesto po opravkih in kupčijah za bližnje in daljne sosedje.

Danes je bil Ožbolt doma, ker je bil praznik sv. Lovrenca, ki so ga v tem kraju častili. Sedel je na klopi pred kočo in kadil iz pipice.

Tine je le malo s kom rad govoril. Ali Ožbolt je bil taka dobra duša, da se je moral vsakomur prikupiti, in čeprav ni bil dosti starejši od Tineta, je bil mirno možat in resen.

»Ti, to bi bil moral videti!« se je Ožbolt spomnil, ko sta se s Tineto o tem in onem pomenkovala. »Pod Martincem, kjer ti za novo cesto vrtajo, so našli včeraj grob, šestnajstih mrličev kosti v njem, lepo po vrsti so ležali drug zraven drugega, pa staro orožje in denarje. Iz mesta so prišli gospodje in so dejali, da je grob še iz Kristusovih časov. Premisli, Tine! Dva tisoč let — pa tik pri cesti in živa duša ni vedela za to.«

Tineta je kar streslo.

»Dva tisoč let praviš?« je vprašal, da je kaj zinil, sam pri sebi pa je mislil: Urhovo zlato je komaj štiri sto let zakopano! Moram ga najti in moram!

Ožbolt mu je pravil še marsikaj; povedal mu je tudi, da pride te dni Anica, njegova sestra, domov. Ali Tine ni čul in ni videl več prav, vse misli so se mu zavrtele okoli zakopanega zlata in kar iznenada je bleknil: »Srečno, Ožbolt!« ter odhitel, da se je Ožbolt začudeno oziral za njim.

(Dalje sledi.)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuju!

bil razburjen. Žena je hotela moža pomiriti, a je dosegla ravno nasprotno! Mož se je žene dejansko lotil. Elizabeta se je končno le rešila iz rok surovine, zbežala je iz hiše in navzdol po hribu. Mož je snel s stene nabito lovsko puško, oddal strel in devet šiber je zadelo bežečo ženo v hrbet. Oestela so orožniki zaprli, ranjeno ženo so spravili v mariborsko bolnišnico.

Po več nego dveh mesecih podlegel poškodb, katera mu je bila prizadjana s sekuro. V hiši posestnice Elizabete Drevenšek v Račah je prišlo 12. julija do krvavega dejanja. Imenovana posestnica je v razburjenosti v spanju s sekuro hudo ranila duševno zaostalega brata Henrika Lipnik, ker jo je večkrat pretepal, ji grozil in stikal iz nje zadnje pare. Lipnik si od rane ni več opomogel in je te dni podlegel poškodb.

Drzen vlom v trgovino v Ptuj. Med opoldanskim odmorom se je splazil zadnji četrtek, 7. oktobra, neki dolgoprstnež s ponarejenimi ključi od zadaj v trgovino ptujske tvrčke Alojz Brenčič in je odnesel iz zaklenjenega predala 882 din gotovine. Tat je usel kljub alarmnemu zvoncu.

Nočni roparski napad. Pri Sv. Ožbaltu na Dravskem polju se je zgodil v noči na 8. oktober izredno drzen roparski napad. Živinski prekupec Jožef Malovrh se je vračal krog polnoči proti domu. Na samotnem kraju mu je zastavil pot možki, kateri je imel počrnjen obraz in je zahteval s samokresom v roki denar. Napadeni je obranil toliko duhaprisotnosti, da je iztrgal tolovaju orožje, je parkrat ustrelil in priklical na ta način pomoč. Po odanih streljih se je napadalec zgubil v noč. Malovrh je imel pri sebi 25 jurjev, ker je sklenil dan popej par kupčij. Roparja zasedujejo orožniki.

Posestnik v noči okraden. Na Ostrožnem pri Celju je obiskal v noči tat posestnika Mlakarja. Odnesel mu je 25 kg masti, nekaj slanine, klobas, mesa ter razno posodo.

Žalosten in krvav zaključek družinskih preprirov. V Marijini vasi pri Nadolah v okraju Rogatec se je zgodil 4. oktobra grozen zločin. Zakonca Anton in Marija Mohorko sta bila že 30 let poročena in sta se že dalje časa prepirala. Najhujši spori so bili na dnevnem redu, ko je mošt od šmarnice začel vreti in do časa, ko je bil popit do zadnje kaplje. Omenjenega dne zvečer sta se Mohorkova zopet sprla. Ko je šel mož iz hiše, ga je pričakala v veži razjarjena žena in mu je tako zasadila nož v prsa, da je izdihnil v teku desetih minut. Zakonca Mohorko imata sedem otrok, od katerih je star najmlajši 13 let. Ženo morilko so odvedli orožniki koj po nezaslišanem krvavem dejanju v zapor rogaškega okrajnega sodišča.

Sam je prinesel svojo zločinsko torbo v mlin pravice. Tri leta ječe je odsedel v mariborski kaznilnici radi vloma v železno blagajno ljubljanskega Okrožnega urada 30 letni Štefan Tominec. Imenovani je po poklicu krojač, doma iz Postojne ter pristojen v Ljubljano. Komaj je bil na svobodi in se je pojavil v Ljubljani, že je bilo izvršenih nekaj nepojasnjenih vlovov, radi katerih je bil osumljen Tominec in ga je policija iskala. Drzni vlomilec je kar sam prišel na policijo, kjer je vprašal, kaj da hočejo z njim, ker je zvedel, da se policija zanj zanima. Pa so ga na policiji kar pridržali in so mu dokazali več

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red!

Veljaven od 4. oktobra 1937

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslani naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

izvršenih in poskušanih vlovov. V zaporu pridržani očitane mu vlomilske grehe taji, dasi jih potrjujejo njegovi prstni odtisi.

1000 kg težek žerjav ukraden. Na Selih pri Lavrici v okolici Ljubljane je bil ukraden iz premogokopa »Orle« 1000 kg težki žerjav ali naprava za prenašanje velikih tovorov iz kraja v kraj. Lastnik rudnika dr. Lovrenčič trpi precejšnjo škodo.

Pod vlak. Na železniškem prelazu v Aleševčevi ulici v Šiški pri Ljubljani je šel pod vlak 48 letni krojač Anton Jakše iz novomeškega okraja. V obup sta ga naglani denarna stiska in živčna bolezen. Rajni zapušča ženo in tri napol odrasle otroke.

Presluli razbojnik pobegnil iz kaznilnice. Svoječasni strahovalec Dolenjske tolovaj Jožef Urbanč, ki je bil radi dveh zločinov v Novem mestu obsojen na 25 let, je pobegnil 5. oktobra iz kaznilnice v Nišu. Urbanč je bil prepeljan v niško kaznilnico radi tega, da bi mu bil onemogočen pobeg, pa se je zgodilo ravno nasprotno!

Razkrinkana tatinska družba koles. Oblast je prišla na sled organizirani tatinski družbi koles, ki je pokradla nad 50 koles in je vzdrževala pri Vačah nad Litijo celo delavnico, v kateri so po vsej Sloveniji pokradena kolesa razstavljali in jih prodajali na Hrvaško. Dva od kolesnih uzmovičev iz okolice Vač so vtaknili orožniki pod ključ in bosta že izdala svoje sopomagače.

Slovenska Krajina

Sobota. Smrt v mrzlih valovih Mure. V ponedeljek 4. oktobra se je pripeljala na brod na Petancih služkinja Kovač iz Sobote. Na brodu je bilo več ljudi. Kovač je odložila kolo, plačala prevoz in zrla med vožnjo v močno naraslo Muro. Sredi Mure je pa skočila v vodo. Začela se je potapljati in tudi klicati na pomoč. Takoj so se z ladjo podali za njo, pa jo je voda že odnesla in je niso več mogli najti. Vzrok samomora ni znan. Govori se marsikaj, kar pa bo vse bolj povod kakor vzrok tega usodnega korača. Doma je iz znane dobre družine Kovač iz Gornje Lendave. Že dolgo vrsto let je služila v Soboti. Domači družini je naredila globoko in pekočo rano. Nam vsem pa bodi to opomin, da se bomo začeli brigati tudi za naše služkinje v Soboti in jim nuditi pomoč v težkih trenutkih, da ne bodo prepuščene same sebi.

Sobota. Va. Krog in Bakovci sta imela prejšnji teden lepe domače slovesnosti. K obhajilni mizi je pristopilo prvič precej otrok. Vsi prvobohajanci so se lepo pripravili za ta slovesen dan. G. katehet je imel na nje lep nagovor in otroci so se z velikim zaupanjem sklenili z Bogom. Obenem je bila tudi aplošna šolska spoved in sv. obhajilo. Tudi starši, starejši bratje in

sestre so prihiteli v cerkvice in tako skupaj z malimi počastili Boga.

Beltinci. Dne 24. oktobra ob treh popoldne se bo v prosvetni dvorani vršil ustanovni občni zbor fantovskega odseka. Fantje, na plan! Bog živi!

Sv. Sebeščan. 15. septembra, na dan žalostne Matere božje, smo imeli pri nas redko slovesnost: inštalirali smo novega g. župnika Bejek Janka. Imenovani gospod je bil posvečen za duhovnika 1931 v Mariboru in prišel leto pozneje za kaplana v Dolnjo Lendavo, kjer je bil pol-drugo leto in skoraj dve leti kaplan v Črensovcih, nakar je prišel 1. decembra 1935 za župnijskega upravitelja v našo župnijo. Inštaliral ga je g. čekan Krantz, ki je bil njegov katehet v ljudski šoli in gimnaziji ter pridigar pri novi sv. maši. Pred vhomom v cerkev so ga pozdravili učenec Horvat, Horvat Leopold v imenu župnije in Horvat Ivan v imenu Prosvetnega društva. Ta dan so posetili novega župnika večina duhovnikov soboške dekanije, njegovi sošolci, več svetne inteligence na čelu z okrajnim glavarjem g. dr. Bratinom. Bog naj spremlja novega gospoda župnika!

Sv. Sebeščan. Večletna pravda med rimskokatoliško župnijo Sv. Sebeščan in občino Bodonci je končana. V vasi Bodonci sta dve pokopališči, eno katoličanov in eno luteranov. Je to velika vas, v kateri je pa le devet katoliških družin. Luterani so se hoteli polastiti tudi katoliškega pokopališča, ki samo na sebi ni vredno niti 5000 din. Bilo je na licu mesta več komisij, do sto prič je bilo poklicanih, pa okrajno sodišče je prisodilo parcelo rimskokatoliški župniji. Luterani niso mirovali, priziv je šel na okrožno sodišče in pozneje tudi na stol sedmorice v Zagrebu, ki je dal prav naši župniji. Stroškov je ogromno, ki jih bodo morali plačati občani iz Bodoncev, in to radi par ljudi, ki so pravdo povzročili.

Sv. Sebeščan. 26. septembra je bila pri nas blagoslovljena nova stolpna ura, ki jo je naredil g. Martin Jesenek iz Šmarja pri Jelšah. Uro je blagoslovil domači g. župnik, ki je imel ob tej priliki pomemben govor. Slovesnosti se je udeležilo tudi dosti luteranov. — Po blagoslovlitvi ure je bila na trgu pred cerkvijo tombola galske čete. Prve tri dobitke so zadel Gomboš Ivanka, učenka IV. razreda, hlapec Sipan in g. župnik Bejek.

Sv. Sebeščan. Pred kratkim so nas obiskali pevci iz Črensovec pod vodstvom organista g. Žižeka. Pri pozni sv. maši so res tako prijazno peli, da jih je vse občudovalo. Čestitamo organistu in pevcem, ki so v dveh letih dosegli, da tako dovršeno pojejo. Nekateri kar nočejo priznati pevskega zboru tega velikega napredka.

Mačkovec. Naša občina si je nabavila mostno tehtnico. Tehtnica je stara in prekratka. Občina ima itak veliko dolga in ne vemo, čemu nam je bila potrebna ta tehtnica. Sejmov pri nas ni, za ljudi je pa menda le prevelika.

Tišina. Naš dekan g. Krantz je na Marijin svetek poročil v naši cerkvi organista iz Črensovec g. Žižek Jožefa s Cigan Katico, abiturientko učiteljskega iz Črensovec. Pričel sta bili gg. Bejek Janko, bivši črensovski kaplan, in nevstin brat Joško, akademik. Bog daj srečo!

Moščanel. Pred kratkim so »Novinec« prinesle vest, da je tu umrlo mlado dekle vsled odprave plodu. Vsi smo se čudili tej novici in se nam dela krivica, kajti pri nas o tem ni nikomur nič znanega. Svoj čas se je »Slovenskemu gospodarju« očitala vsaka tudi najmanjša pomota ter se ožigosala. Mi tega nočemo storiti, čeprav bi to mogli ob poročilu tega lista, da je organista g. Žižeka poročil g. župnik Zadravec, kar je seveda neresnica. Kajne, da vsak časopis lahko nasede?